

A szegedi törvényszék elkobozott egy németnyelvű könyvet, amely a svábokat izgatta a magyarság ellen.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ruk Ferenc egyetemi hallgató nemrégiben egy németnyelvű Lipcsében kiadott könyvet adott át az ügyésznek. A könyv Ádám Müllert tünteti fel szerzőül és az 1905–1906. évek magyar politikai életét vázolja. A könyv a délvidéki sváb lakosság részére készült. Az ügyészségen a könyvet átolvasták és megállapították, hogy *magyarellenes tendenciája van*. A könyv többek között összehasonlítja a magyar falut egy sváb községgel és megállapítja, hogy a magyar paraszt *lusta, dologtalan*. A svábok szellemi fölényben vannak a magya-

rokkal szemben — írja — és azért nem szabad megengedni, hogy a magyarság felülkerekedjék a svábok fölé. A könyvnek különben jó része izgatás a magyarság ellen. Az ügyésznek ennek megállapítása után *vádat emelt a könyv ismeretlen szerzője és ismeretlen terjesztője ellen*.

A szegedi törvényszék Vild-tanácsa pénteken tárgyalta az ismeretlen szerző és az ismeretlen terjesztő elleni bűnügyet. A tárgyaláson ismertették a könyv egyes részleteit, majd az ügyész *indítványára a bíróság elrendelte a könyv elkobzását*.

Mulat a napszámos, mulat a főjegyző, — nemzetgyalázásért 1 évi börtönre ítélik a napszámost.

(A Délmagyarország munkatársától.) Bán Imre kevermesi napszámos nemzetgyalázás és vallás elleni izgatás címén állott pénteken a törvényszék Vild-tanácsa előtt. A vád szerint Bán Imre június 5-én a kevermesi Pénteki-féle vendéglőben ivott, ahol a külön teremben éppen a községi főjegyző mulatozott cigánnyal. Bán Imre elbusult a cigányzenén, majd amikor már teljesen részegnek látszott, ráparancsolt a cigányokra, hogy hagyják ott a főjegyzőt és most már neki játszanak. A főjegyző azonban nem akarta elengedni a cigányokat. Szóváltás fejlődött ki, amelynek hevében Bán élesen kifakadt, majd kikelt a vallás és a fennálló társadalmi rend ellen. Bánt a helyszínen letartóztatták a csendőrök.

A pénteki főtárgyaláson Bán tagadta bűnösségét. Előadta, hogy a kérdéses alkalommal annyira részeg volt, hogy semmire sem emlékszik. Máskor még sohasem volt részeg, el sem tudja képzelni, hogy hogyan feledkezhetett meg annyira magáról.

A kihallgatott tanúk ezután igazolták az inkriminált kifejezések elhangzását, de egyben megerősítették, hogy Bán Imre rendes, dolgozó, munkaszerető ember, aki nagyon ritkán szokott inni.

A bíróság a tulnyomó enyhítő körülmények figyelembevételével a vádlottat *egyévi börtönre* ítélte.

A kihirdetett ítélet ellen Bán Imre fellebbezést jelentett be.

Csekély érdeklődés mellett folyt le a közgyűlés egészségügyi vitája.

A tanács „megszivlelés tárgyává teszi” a színlődők háza és az ingyen fürdő ügyét.

(A Délmagyarország munkatársától.) A polgármester valóságos látogató teremben nyitotta meg a szeptemberi közgyűlés harmadik napját. Az ülésen ásitó padok között csak elvétve üldögélt néhány buzgó és mindenre elszánt városatyja. Még denevér sem volt a teremben.

A költségvetés részletes vitáját

Folytatták. Mindjárt a legelején Balogh Lajosnak éles összeesapása támadt dr. Szeless Józseffel, aki azt mondta feléje, amikor felszólalt, hogy *»maga nem tudja mit beszél*. Balogh erre felháborodva kért elégtételt és kijelentette, hogy Szeless József különböző javadalmakat élvez a várostól. A polgármester mindkettőjüket rendreintásította.

Hoffer Jenő

a piaci visszasságokat

teszi szövé. Türetellennek tartja, hogy a piacos napokon a belváros egy része valóságos istállóvá válik. A lakásokat a kellemetlen istállóság miatt szellőztetni sem lehet. Fontosnak tartja, hogy a tanyai lakosság bejárjon a városba, de azért a belvárost nem szabad istállóvá lezüllesztetni.

A polgármester Hoffer Jenő felszólalására hivatkozik Rósa Izsó egykori kijelentésére, amely szerint fontos érdek, hogy a tanyai kocsik a belváros szívében álljanak meg. Tudja, hogy a város közvéleményének egy töredéke a Mars-térre akarja áthelyezni a szekérpiacot, de meg van győződve arról, hogy a többség nem kívánja ezt a változtatást. A Mars-tér rendezése három évi városrendezési programot emészt meg. De azért el fog következni az idő, amikor *odakerül mégis a piac*, de egyelőre ott kell hagyni, ahol van. A tanács már *gondolkodik* a piacrendezés problémáján.

Dr. Fajka Lajos

az adóhivatal személyzeti kiadásairól

beszél. Kijelenti, hogy a becsüsi állások feleslegesek, illetve nem kell a városnak 24 becsüst tartania. Irjon fel a közgyűlés az erre vonatkozó törvény megváltoztatása érdekében a kormányhoz.

A polgármester a becsüsi állások fontosságát fejtegeti válaszában. Válasza feltűnően hosszúra nyúlt.

— A polgármester megobstruálja a költségvetést, — jegyzi meg Wimmer Fülöp.

Dr. Bodnár Géza szólalt fel ezután. Azt indítványozta, hogy

a város ebben az évben csak negyven-százalékos pótdadót szedjen.

Hivatkozott a belügyminiszter leiratára, amely megállapította, hogy *felesleges az ötvenszázalékos pótdadó*.

A polgármester ingerülten tiltakozott az indítvány ellen. Hivatkozott a városra váró nagy feladatokra, amelyek minden fillért nélkülözhetetlenné tesznek.

Wimmer Fülöp a polgármester álláspontját teszi magáévá, mert meg van győződve arról, hogy a városnak nagy szüksége van most erre a differenciára.

A közgyűlés elvetette Bodnár Géza indítványát. Csonka Gergely a kereseti adó alapjának szabálytalan megállapítását kifogásolja.

Magyar József a földbérlok adóját sokallja. Dr. Fajka Lajos szólal fel ezután. A tanács soha nem észlelte azt, hogy

a polgárság adóterhei elviselhetetlenül súlyosak,

azt azonban rögtön észlelték, hogy a tanácsnokok nem léphetnek elő, tehát személyi pótlékkal kell kárpótolni őket. A törvény módot ad arra, hogy a kereseti adó kulcsát leszállíthassa a város. Nincs akadálya annak, hogy a polgárság 5 százalék helyett csak 3-at fizessen.

A polgármester az indítvány elutasítását kéri, mert a városnak szüksége van erre a jövedelemre.

A közgyűlés Fajka indítványát elvetette.

A borfogyasztási adó bírságpénzek

tételénél ismét Fajka Lajos szólalt fel. Indítványozza, hogy a közgyűlés a bírságpénzeket a városrendezési alaphoz csatolja. Kifogásolja, hogy a bírságpénzek egyhatodrésze gyarapítja csak a város bevételeit, öthatodrésze pedig a *kihágás-felfedező*. Ez spiclirendszer ugyan, de mégsem indokolt dolog, hogy az a városi tisztviselő, akinek semmi része sincs a kihágás felfedezésében, részesedést kapjon a bírságpénzből.

Dr. Tonelli Sándor azt indítványozza, hogy

mind az öthatodrészt a felfedező legyen, mert a törvény így rendelkezik.

Bodnár Géza, majd Magyar József szólal fel a kérdéshez. A közgyűlés ezután Tonelli Sándor indítványát fogadta el.

Dr. Kovács József a mélyfekvésű terek feltöltését sürgeti.

Csonka Gergely, majd dr. Krausz József szólalt fel.

Közegészségügyi intézményeket és rendszabályokat

sürgel. A legelső teendő a nyílt, a büzös árkok eltüntetése. Ugy tudja, hogy az egészségtelen lakások statisztikája már teljesen elkészült. Arra kéri a polgármestert, hogy a statisztikát nyomtatassa ki mielőbb. Az egyszerű eszköz lesz az országos propagandához.

A tüdőgondozó

kérdéséről szólva elmondja, hogy ez az intézet már másfél éve kész van. A város szubvenciót is kap fenntartásához, mégsem nyílt meg. Nem kutatja a kérdés személyi vonatkozásait, de az intézet megnyitását mindentől függetlenül sürgősnek tartja. *Sehol az országban olyan orvosnyomoruság, mint Szegeden, nincs*. Eppen ezért nem tartja kívánatosnak, hogy az intézet élére idegenből importáljon a város orvost.

— Most már van Szegeden egyetem és van kórház — mondotta ezután —, de van egy kategóriája a betegeknek, amely egyáltalában nincs ellátva. Egy törvény a meghatározottabban megtiltja, hogy a kórház és az egyetem gyógyíthatatlan betegeket vegyen fel. Vannak gyógyíthatatlan betegek, akik nem tarthatók házi-kezelésben, mert fertőznek, ezeket nem lehet beutalni a kórházba sem. Ez rettenetes veszedelem jelent. Egy másik törvény határozottan kimondja, hogy az ilyen betegek elhelyezése a városok, a községek kötelessége. Eppen ezért azt javasolja, hogy a kórház Pulcuccai részét, amely jelenleg az egyetem használatában van, alakíttassa át a város

»színlődők házává«.

— Jegyezd csak ezt föl Bandi, — szól rá a polgármester Gaál Endrére.

Krausz József ezután a gyermekórházról beszél. Tiltakozik az ellen, hogy a Gréf-féle gyermekórházat átadja a város az egyetemnek. A járványkórházba sürgel ezután állandó orvosi inspekción. A tisztí orvosok a lakásokról nem intézhetik a járványkórház ügyeit. Szerette volna, ha a város talált volna fedezetet az *ingyenes népfürdő* felállítására. Az lehetetlen, hogy minden évben 16–20 gyerek belefúljon a Tiszába csak azért, mert nincsen ingyen fürdő.

— Gyerekkoromban én is mindig a lápokon ugráltam, — mondja a polgármester.

— Fontosnak tartom, hogy az ingyen fürdőben a szegény gyermekeket ingyen taníttassa meg a város uszni.

— Ezt is jegyezd föl Bandi — mondja ismét a polgármester —, ezt mind jegyezd fel.

Krausz József végül a Lechner-tér rendezését sürgeti.

A tisztí főorvos válaszol Krausz József felszólalására. Kijelenti, hogy a »színlődők házára« tényleg szükség van, mert alig van nap, hogy ne jelenjenek be olyan gyógyíthatatlan betegek, akik nem lehet sehol sem elhelyezni. Elmondja ezután a tisztí főorvos, hogy miért vannak bajok a járványkórházzal. A város annak idején azzal a feltétellel adta át Jancsó professzornak a járványkórházat és felszerelését, hogy a helyek fölött a tisztí orvos is diszponál. Ezt a feltételt azután nem tartották be.

Idegen betegeket vettek fel, nem szegediéket.

— A Gréf-féle gyermekórházat a polgármester odaigértte az egyetemnek, — mondja a tisztí főorvos.

— Azt nem lehet, nem engedjük! — kiáltják többen is.

— Nekem is az a véleményem, a gyermekórházra szüksége lesz mindig a városnak.

Dr. Regdon Károly az uccai köpöcsészek felállítását sürgeti.

Magyar József felszólalása után a polgármester bejelentette, hogy Krausz József indítványait a tanács »megszivlelés tárgyává« teszi és a közgyűlés folytatását félnyolc órákor szombat délutánra halasztotta.

HORVÁTH-CIPŐ szép tartós olcsó
készen vagy mérték után
Tisza Lajos körút 32. sz.